

nom sitt vistande i Jassy hafva Turkarne stängt sig från den andra divisionen i Walachiet; Siebenbürgska bergen och Tergowischt ligga imellan.

Hörelserna i Servien (heter det från Wien af d. 14 Junii) äro, allt sedan Erkebiskopens af Nissa af rättning, så betydande, att Österrikiska regeringen sett sig tvungen att låta trupper gå till gränsen. De i Krain och Käruth n förlagda regimenter äro satta på krigsfot. (I allmänhet är Österr. regeringen högst vaksam på hvad som händer i Grekland. Cordonen förstärkes på Galiziska gränsen. Rapporter från civila och militära agenter på gränserna inkomma ophörligt). De icke uniterade christna i Österrikiska Dalmatien och Cattaro äro i största gäsning. Från Castelnovo skrives d. 30 Maji, att Montenegrinerne på flera punkter angripit Paschan af Scutari och att resningen i öfra Albanien tillväxer. -- En Grek skriver från Wien d. 14 Junii, att Servierne, uprotade af Turkarnas grymhet i Bosnaserai, Nissa och andra orter, mellan Kladowa och Porowitz angripit och förstört en 800 man stark Turkisk bataljon, som skulle gå till arméen i Walachiet. -- Från Galizien berättas af d. 12 Junii, att en Servisk armée är i full marche mot Donan-fästningarna.

Om händelserna i sjelfva Grekland har man hufvudsakligen följande underrättelser. Moreas fullkomliga utrymmande af Turkarna (heter det från Moldauska gränsen af d. 15 Junii) bekräftar sig. Endast fästningen Pasto eller Pastuni skall ännu vara i Turkarnas händer, men har erbjudit sig att capitulera, med vilkor att invånarne få, med sin egendom, gå till Egypten, hvilket dock beviljas dem endast för deras personer.

Från Constantinopel heter det af d. 3 Junii, att embargon på spannmåls-laster angår icke blott dem, som äro ämnade dit, utan äfven dem, som skolat gå förbi och lagt till, för att vänta på vind. Efter det pris, regeringen betalar, förlora ägarne 9 à 9½ procent. I Odessa väntade man med nyfikenhet regeringens beslut häröfver, i synnerhet som den utlofvade betalningen för flera hvete-laster uteblifvit. Alla vidare spannmåls-remissor inställdes. (Utan skäl vore väl således icke, hvad en Engelsk tidning berättar, att Ryska arméen i Bessarabien, 70,000, man under Gr. Wittgenstein, fått ordres att gå öfver Donan mot Constantinopel, äfven som Ryska flottan i Svarta hafvet, hvilken har landtrupper om bord, skulle gå mot Constantinopel. Man beräknade, att arméen i Bessarabien skulle på tre veckor kunna vara i Constantinopel. Leipziger Zeitung berättar redan d. 26 Junii, att Ryssarna inryckt i Moldau. Den flotta

som utrustas i Cronstadt, för att gå till Medelhafvet, skall taga landtrupper om bord). Turkiska flottan, som utlupit, tros icke våga passera Dardanellerna, förr än förstärkning kommit från Alexandria eller Algier. Grekiska flottan skall ligga vid Tenedos och passa på heune.

Rykten säga, att i Smyrna varit blodiga upträden, hvarvid Grekerne fått öfverhand, men att allt var bilagdt genom Grekiska Öfversteprestens (Despotos) föreställningar. En stor mängd Grekiska fartyg hade visat sig utanför Smyrnas hamn och vid Chios. Till följe därpå hade embargo blifvit lagd på alla fartyg i hamnen. Grekerna hade dock icke inlupit där och på intet sätt oroat de Christna skeppen; så att man snart hoppades se embargon upphäfvit. -- Turkarne hade, enligt directa bref från Smyrna af d. 18 Maji, där uphäfvit Grekernas undervisnings-anstalter och borttagat lärarne. 60 Grekiska krigskepp kryssade utanför staden, borttogo alla Turkiska fartyg och mördade besättningarna. 2500 människor hade på det sättet redan omkommit. Det var af hämnd häröfver, som de 5000 Turkarne (hvarom redan är berättadt) gingo i land och anställde mord och plundring i staden. Detta hämmades först genom de Engelska krigskeppens ankomst. Underrättelser af d. 19 innehålla, att Turkarne ämnat mörda alla Christna, men att den nya Paschans kraft och verksamhet tillintetgjort complotten.

Spanien. D. 13 Junii afgåfvor: Belönings- och Finance-Utskotten betänkande, hvari föreslogs, att Quiroga och Riego måtte få 80,000 Realer årligen hvardera, att utgå af fast egendom; Lopes Banos, Arco Agüero och O'Daly 30,000, Espinosa och Acevedos arfvingar 20,000.

Columbiska Vice Presidenten Zea har ankommit till Madrid och bemötes med mycken artighet. Hans ankomst sades troligen föranleda Morillos förfafskejdande.

Merino, som icke nyss visat sig, har utgifvit en proclamation, öfver hvars innehåll Konungen blifvit så upbragt, att Han låtit offentligen tillkännagifva sin afsky därför.

Neapel. Jesuiterne äro å nyo införda och skola återfå ledningen af allmänna undervisningen.

England. Drottningen lärer fordra, såsom en laglig rättighet, att blifva krönt. Hon har där-om till Konungen ingifvit en skrift.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ELMÉN och GRANBERG.

COURIEREN

FRÅN STOCKHOLM.

Måndagen den 16 Juli.

FRANSKA CONSTITUTIONEN.

är vida mindre känd, än den förtjenar, både för sin inre halt och såsom tillhörande det talrikaste constitutionella folk på jorden. Vi hafva derföre trott oss göra våra läsare ett nöje, då vi införa en framställning af denna statsförfattnings grunder. Sjelfva hufvud-documentet, *Chartan* af d. 4 Junii 1814, är så viktigt, att dess införande in extenso torde böra föregå, hädst då det är ganska kort. Inledningen, som innefattar de skäl, hvarföre Konungen vill gifva sitt folk denna nya grundlag, kan anses mindre vigtig och derföre uteslutas. Första Titeln handlar om

Fransmännens allmänna rätt.

Art. 1. Fransmännen äro jemnliska inför lagen, deras titlar och rang må för öfrigt vara hvilka som hädst.

2. De bidraga utan åtskilnad till statens behof, i mån af sin förmögenhet.

3. Vägen till civila och militära befattningar är lika öppen för alla.

4. Deras personliga frihet är lika trygkad, och ingen kan lagföras eller häktas, utom i de fall, dem lagen förutsett, och i de former, han föreskrifver.

5. Hvar och en bekänner sin religion med lika frihet och njuter för sin gudstjänst samma skydd.

6. Dock är den Catholska, Apostoliska och Romerska religionen Statens religion.

7. Den Catholska Apostoliska och Romerska religionens samt de öfriga Christna trosbekännelsernas tjänare äro de ende, som lönas af Kungliga skattkammaren.

8. Fransmännen äga rättighet att allmångöra och låta trycka sina tankar, i det de ställa sig till esterrättelse de lagar, som skola hämma missbruken af denna frihet.

9. All egendomsrätt är okränkbar, utan något undantag för de så kallade *national-gödsen*, och i denna rätt erkänner lagen ingen olikhet.

10. Staten kan fordra upoffring af en äganderätt för lagligen styrkt allmänt behof, men mot förutgående skade-ersättning.

11. Alla undersökningar om meningar och röster, afgifna före restaurationen, äro förbjudna. Samma förgätenhet åläggas domstolar och medborgare.

12. Conscriptionen är afskaffad. Re-eruterings-sättet för landt- och sjömagten bestämnes genom en lag.

Former för Konunga-magtens utöfning,

13. Konungens person är okränkbar och helig. Hans Ministrar äro ansvarige. Konungen allena tillhör verkställande magten.

14. Konungen är Statens högsta öfver-

hufvud, commenderar lanöt- och sjö-magten, förklarar krig, slutar freds-, förbunds- och handels-tractater, utnämner till alla allmänna embeten, och gör de författningar och reglementen, som fordras för lagarnas verkställighet och statens säkerhet.

15. Lagstiftande magten utöfvas gemensamt af Konungen, Pairernas kammare och departementernas deputerades kammare.

16. Konungen föreslår lag.

17. Lagförslaget framlägges, efter Konungens behag, för Pairernas eller de Deputerades kammare, utom beskattnings-lag, som först måste framläggas för de Deputerades kammare.

18. Hvarje lag discuteras och voteras fritt af hvardera Kammarens pluralitet.

19. Kamrarne äga att bedja Konungen föreslå en lag öfver hvad ämne som häldst, och att upgifva, hvad de anse lagen böra innehålla.

20. Denna hemställan kan göras af hvilkendera Kammarer som häldst, dock efter att vara discuterad i hemligt utskott. Den kan icke, af den proponerande kammaren, skickas till den andra, förr än efter ett anstånd af tio dagar.

21. Om förslaget antages af andra kammaren, framlägges det för Konungen. Förkastas det, så kan det icke mer förekomma under den sessionen.

22. Konungen ensam sanctionerar och kungör lagar.

23. Civil-listan bestämmes för Konungens hela regerings-tid, af lagstiftande magtens första sammankomst efter Hans tillträde.

Om Pairs-Kammaren.

24. Pairs-kammaren är en väsendtlig del af lagstiftande magten.

25. Han sammankallas af Konungen, på samma gång med Deputerades-kamma-

ren. Den enas sammankomst begynnar och slutar på samma gång som den andras.

26. Hvarje sammanträde af Pairs-kammaren, som kunde hållas då Deputerades-kammaren icke är samlad, eller som icke är anbefalldt af Konungen, är olofligt och utan all kraft och verkan.

27. Att nämna Pairs af Frankrike tillhör Konungen. Deras antal är obestämdt. Konungen kan tillägga dem olika värdigheter, bestämma dessa för listid eller göra dem ärftliga, allt efter behag.

28. Pairsarne äga inträde i kammaren vid 25 års ålder och rösträttighet först vid 30 år.

29. I Pairernas kammare presiderar Cancelleren af Frankrike och, i hans frånvaro, en Pair utsedd af Konungen.

30. Medlemmarne af Kungliga huset och Prinsarne af blodet äro Pairs i kraft af sin börd. De sitta näst efter presidenten, men hafva icke röst-rättighet förr än vid 25 år.

31. Prinsarne kunna icke taga säte i Pairs-kammaren, utan på Konungens befallning, tillkännagifven genom ett budskap för hvarje session, vid äfventyr af ogiltighet för allt, som kan vara tillgjordt i deras närvaro.

32. Alla Pairs-kammarens öfverläggningar äro hemliga.

33. Pairs-kammaren dömer öfver högförräderi och brott mot statens säkerhet, hvilka skola bestämmas af lagen.

34. Ingen Pair kan häktas, utan efter kammarens beslut, eller i brottmål dömas af någon annan än den.

Om Deputerades-Kammaren.

35. Deputerades-kammaren skall bestå af deputerade, valda af val-collegierna, hvilkas organisation skall bestämmas genom lagar.

36. Hvarje departement skall hafva lika många deputerade, som det haft hittills.

37. De deputerade skola väljas för fem år och på sådant sätt, att kammaren hvarje år till en femtedel förnyas.

38. Ingen deputerad kan få inträde i kammaren, om han ej är fyratio år gammal och betalar 100 Francs i directa skatter.

39. Dock om i departementet ej skulle finnas femtio personer af nämnde ålder, som betala åtminstone 1000 Francs i directa skatter, skall deras antal tyllas med de högst beskattade näst dem, som skatta 1000 Fr., och de kunna väljas jemte de förra.

40. Electorerne, som deltaga i val till Deputerade, hafva ej röst-rättighet, om de ej betala i direct skatt 300 Francs och äro åtminstone trettio år gamla.

41. Val-collegiernes Presidenter utnämnas af Konungen och äro sjellskriina ledamöter af collegierna.

42. Åtminstone hälften af de Deputerade skall väljas bland de valbara, som äro bosatta i departementet.

(Forts. c. a. g).

UTLÄNDSKA NYHETER.

Turkiet. (Corfu d. 10 Junii) Ali är ännu vid god hälsa och försvarar sig i sitt fasta slott uti Janina-sjön, där han har samlade 400 fat krut, för att, i fall det går olyckligt för honom, spränga sig och sitt anhang i luften. (Mot hvem han försvarar sig, är imidlertid svårt att säga, då man, genom mederrättelser från Corfu, vet, att Turkarna uphäfvt eller just ämnade uphäfva belägringen för Janina och skulle gå i kantonerings-qvarter i Prevesa, hvarföre de Cristne där voro i en förfärlig ångest och hoptal flydde till Corfu. Samma fruktan hyste de äfven i Arta). Erkebiskopen och många bland det högre presterskapet i Janina hade Turkarna redan hängt. Beständigt oroade och trängde af Armatolis och Sulioterna, heter det, hafva de icke tid att betänka, hvad de göra. — I de förnämsta fästningarna (heter det af d. 11 Junii) hålla sig Turkarna ännu; men man förmodade, att

hungren snart skulle tvinga dem att gifva sig. Porten säges sammandraga 30,000 man vid Adrianopel. — Grekerne visitera utländska skepp i Arkipelagen och frantaga dem allt krut. Detta har t. ex. händt ett Franskt och ett Svenskt fartyg. — Det påstås, att Grekiska skepp borttagit ett Turkiskt krigsskepp i Marmora-sjön (?).

I Wien tros numera, "att oroligheterna i öster icke stå att stilla utan grannmagternas medverkan." Wiens handel på Levanten är fullkomligt uphörd, och outhärligt komma flyktande Grekiska familjer, i torftigt tillstånd, men understöddas af sina rika landsmän. — Man vill till och med tro, att det är för Grekernas skull, som Neapolitanska arméen återställes och skall bringas till 60,000 man, samt Neapolitanska escadrarne i största hast utrustas. — Enligt flera bref från åtskilliga städer i Ryssland, förklarar man sig där med entusiasm för Grekernas sak; grusligheterna i Constantinopel hafva gjort djupt intryck. I Ungern och andra Österrikiska gränsländer är sinnesstämningen äfven starkt för Grekerna. (En tidning berättar från Frankfurt: Den samling af höga personer, som nyss ägde rum här, har öfvertygat Grekiska sakens vännere, att, ehvad ock politiken tvingar cabinetterna att göra, de personer, som stå närmast de högsta throner, likväl dela det i Europa nästan allmänna tänkesättet härutinnan. En Furstinna af högsta rang betygade, vid frågan om en i Rysk tjenst varande Grek, sin förundran, att icke äfven denne följt sina öfriga landsmäns exempel) — Från Österr. auctoriteter på Siebenbürgska gränsen hafva till Wien berättelser inkommit, hvilka skola innehålla, att Ryska trupper inryckt i Moldau, emedan, såsom ett utgifvet manifest skall innehålla, Turkarne, genom Walachiets ockuperande utan Rysslands bifall, brutit Tractaterna. (En af Ryska Ambassadören till Reis Effendi afgifven note, angående embargon på spannmåls-fartygen, är så skarp, att från tonen däri till tonen i en krigsförklaring icke är långt afstånd).

Har detta tåg skett till Ypsilantis undsättande; så har det varit högst af nöden, så vida man skall tro nyheter öfver Österrike. Enligt vissa (utspridda i Wien, efter en couriers ankomst) skall han vid Tergowischt hafva blifvit slagen af de till antal öfverlägsna Turkarna, hvarpå desse mördat allt hvad lif och anda haft i Tergowischt och han flytt till Österrikiska gränsen, där han blifvit häktad. Enligt andra ryckte Turkarna, med ausenlig magt, upför Schyl- och Alta-strömarna mot Tirgoschill och Rimmik. Vid Dragaschan skulle hafva stått en drabning; då Grekerne, ehuru öfverlägsne Tur-

